

Mianownik liczby mnogiej rzeczowników męskich

Autor: Halina Karaś

Mianownik liczby mnogiej rzeczowników męskich. W gwarach męskie osobowe rzeczowniki twar-dotematowe częściej niż w języku ogólnym przybierają w M. lmn. obok końcówek -owie oraz -i // -y (po spółgłoskach stwardniałych) także końcówkę -y, a współwystępujące dziś w gwarach – obok ogólnopolskich form typu chłopi, muzykanci, bandyci czy doktorzy – formy chopy, muzykanty, bandyty, doktory są tu nienacechowane. Także zakres użycia końcówek -e i -owie w tematach miękkich różni się nieco od współczesnej normy ogólnopolskiej, co przejawia się mniejszym rozpowszechnieniem form z końcówką -owie (choć końcówka ta wypiera czasem ogólnopolskie -e, np. nauczycielowie), a więc występowaniem form typu uczniu, sędzio oraz zachowaniem archaizmów typu królu, ojco. W Wielkopolsce i w Małopolsce zdarzają się formy z końcówką -a (a ponieważ jest to dawne a długie, jest też realizowane jako -ao,-o), które są genetycznymi rzeczownikami zbiorowymi, np. adwokacia, muzykancia, sołtysia, kawalyrzao, wójcio = adwokaci, muzykanci, sołtysi, kawalerowie, wójtowie. (zob. Kategoria męskoosobowości).